

XXXVI.

Betænkning

over

Forslag til Lov, hvorved Byen Nørre-Sundby meddeles Kjøbstadsret.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg.)

Bed at overvete det ovennævnte Forslag er Udvalget kommet til den Erkjendelse, at den senere Tids Udvikling og navnlig Forøgelsen af Productionen i det Landdistrikt nord for Limfjorden, der nærmest er henvist til at søge Aalborg som Kjøbstad, gjør det mere og mere nødvendigt, at der træffes Foranstaltninger, som kunne afhjælpe de Ulemper, der, paa Grund af dette Landdistrikt's Adskillelse ved Fjorden fra Aalborg, for Beboerne ere forbundne med at søge Aalborg som Kjøbstad. Dette er ogsaa efterhaanden mere og mere blevet erkendt af Regjeringen, idet der i Nørre-Sundby deels er oprettet et Apothek og ansat en Districtslæge, deels meddeelt Bevilling til en enkelt Mand til der at drive Kjøbmandshandel, ligesom der og er meddeelt personlige Bevillinger til enkelte andre borgerlige Næringsveies Udvøelse i Nørre-Sundby. Disse Foranstaltninger kunne imidlertid ikke ansees at afhjælpe den tilstedeværende Trang til en mere uddvidet Kjøbstadsvirksomhed i Nørre-Sundby, og Udvalget kan ikke ansee det ønskeligt, at man søger at afhjælpe den ommeldte Trang, ved at der af Regjeringen i en større Udstrækning gives Bevillinger til enkelte Personer til at udøve den forskjellige borgerlige Næringsveie i Nørre-Sundby, thi foruden at Udvalget ikke i Almindelighed kan ansee det tilraadeligt, at

paa saadanne Steder, hvor Forholdenes Udvikling gjør det ønskeligt, at Landboerne i en noget større Grad skaffes en lettere Afgang til Forbindelse med Handelende og Haandværkere og i det Hele med de Næringsdrivende, som nærmest ere henviste til Kjøbstaderne, — denne Trang søges afhjulpes ved Bevillinger til enkelte Personer, der i Reglen medføre en stor økonomisk Fordeel for de Enkelte, som de blive tildeelte, og dog ikke paa en hensigtsmæssig Maade afhjælpe den tilstedeværende Trang, — vilde ogsaa en slig Fremgangsmaade i det foreliggende Tilfælde, naar den i nogen væsentlig Grad skulde afhjælpe den tilstedeværende Trang, føre til, at der maatte meddeles Bevilling til næsten alle borgerlige Næringsveies Udøvelse i Nørre-Sundby, og det vilde for Regjeringsautoriteterne navnlig være en vanskelig Opgave at afgjøre, hvormange Bevillinger der burde meddeles til Udøvelse af hver enkelt af de borgerlige Næringsveie. Udvalget troer dog etheller paa den anden Side at burde tilraade, at den tilstedeværende Trang afhjælpes ved at meddele Byen Nørre-Sundby Kjøbstadsret. Dette maatte nemlig forudsætte, at ogsaa de Kjøbstaderne paahvilende Forpligtelser maatte overføres paa Byen Nørre-Sundby, og det turde ansees tvivlsomt, om ogsaa alle Grundeierne i Nørre-Sundby, naar de først vare blevne